

са простиратъ отъ Черно море до р. Морава, отъ р. Днѣстръ до Цариградъ и отъ Солунъ до албанските вжтрѣшности. Съ една дума, бжлгарете и до тая минута населяватъ стара Мизия, Тракия, Македония, по-голѣмата часть отъ Бессарабия, часть отъ западна Сжрбия и една голѣма часть отъ Албания. Освѣнъ това, въ Ромжния сжществуватъ цѣли градове и множество бжлгарски села, които, — ако днесъ и да не чувствуватъ още превжсходството на своята народность предъ ромжнската, — рапо или кжсно ще да са окопитатъ. Незначително бжлгарско население са намира още въ Банатъ и въ Трансилванія.

Но преди да продължиме своето обзорѣние, ние трѣба да кажемe нѣколко думи и за числителността на бжлгарскія народъ. Въ 1849 г. Шафарикъ говореше въ едно отъ своите многочисленни сжчинения *), че числото на бжлгарските славяне не превжзвшава цифрата 600,000; а Ами Буе **) му явилъ, че това число достига до 4¹/₂ милиона. Най-напредъ Шафарикъ му не повѣрвалъ, но скоро билъ принуденъ да припознае истината. Въ

---

*) Geschichte der slawischen Sprache, 1823 г. стр. 26.

**) La Turquie d'Europe ou observations sur la géographie, la géologie, l'histoire naturelle, la statistique etc. Paris 1840, in 8°, четири тома (т. I. 526 стр., т. II. 534, т. III. 590 и т. IV. 592). Въ друго свое сжчинение, което има заглавие „Recueil d'itinéraires de la Turquie d'Europe (2 vol. Vienne 1854, in 8°), Ами Буе измѣнява своето убѣждение, т. е. той са признава, че количеството на бжлгарете е по-голѣмо, но мислехство тѣхни крайове не сж още изслѣдовани. Убичини, който е изваждалъ своите свѣдѣния изъ официални источники, говори, че само въ Европейска Турция има повече отъ 4¹/₂ милиона бжлгаре, но въ онова време, въ което е писана неговата книга (1853), Македония и Албания сж биле още непознати. Книгата на Убичини носи слѣдущето заглавие: Lettres sur la Turquie, Paris 1853.